

Passada la guerra civil, Don Cristóbal continuà la seua labor pedagògica al mateix poble, la Ginebrosa. A l'escola era molt apreciat i respectat per alumnes i famílies, les matemàtiques eren el seu fort i també la història i geografia.

Després de 10 anys, el gener de 1944, Don Cristóbal va prendre possessió com a mestre de primària a les Coves, on va estar fins la seua jubilació.

Ací a les Coves, Don Cristóbal és més conegut pel repàs que per la seua tasca a l'escola, i és que gràcies a aquell repàs, molts jòvens van poder estudiar el batxillerat al poble, que d'altra manera segurament si hagueren hagut d'anar a Castelló i pagar-se una residència o pis, no ho hagueren pogut suportar econòmicament els seus pares. Tot i això, no podem deixar d'esmentar aquells dijous per la vesprada que Don Cristóbal s'enduia els xiquets d'escola a la Moreria per parlar-los sobre la Història d'Espanya.

En un principi Don Cristóbal simultanejava l'escola amb el repàs: d'una a dos feia el repàs i a partir de les 5 de la vesprada també. Per la nit feia repàs particular a tot aquell que volia adquirir més cultura general. Estes classes començà donant-les al "trinquet" del carrer Nou i cobrava 20 pessetes al mes, és a dir 12 cèntims d'euro.

Quan va fer 65 anys es va jubilar voluntàriament. Aleshores els mestres es jubilaven als 70 anys. Una vegada jubilat va començar a fer el repàs a sa casa de la carretera. La seua

filla Carmen va col·laborar amb son pare els últims anys fent repàs junts fins el 30 d'abril de 1974.

Eixe famòs repàs, com he dit abans no era d'alta cosa que l'anomenat Batxillerat Elemental, que consistia amb estudis de 4 anys i revàlida que calia superar si volies després continuar estudiant amb al batxillerat superior.

Eixe fet, el que molts jòvens pogueren fer el Batxiller lliure al poble, va possibilitar que anys després isqueren molts diplomats i llicenciats

GRÀCIES, DON CRISTÓBAL

Ha arribat, per fi, el moment en què portem a terme un homenatge a l'il·lustre professional del magisteri Don Cristóbal Roca Monfort, mestre que va ser del nostre centre escolar, com molts recorden, i professor privat de Batxillerat, com molts agraïxen.

És just fer memòria de les qualitats que van configurar i van adornar la personalitat d'un mestre realment egregi. No es tracta de pintar la seua figura amb tota la complexitat de trets i traços; ha de bastar amb el traçat de poques i breus línies. En total tres, que són:

- va ser un verdader mestre.
- va ser un docent eficaç i
- va ser un pedagog qualificat.

